

מקור המאמר בזהר פרשת חקת דף קפ ע"ב - קפא ע"א
סוד טהרת פרה אדומה

וּנְתַתֶּם אוֹתָהּ אֶל אֶלְעָזָר, מִצְוֹתֶיהָ בַּסֵּגֶן, וְאוֹקְמוּהָ.
מֵאֵי טַעַמָּא לִיהּ וְלֹא לְאַהֲרֹן. אֵלֶּא אַהֲרֹן
שׁוֹשְׁבֵינָא דְמִטְרוֹנִיתָא. וְעוֹד דְאַהֲרֹן לֹא אֲתֵי מִסְטָרָא
דְטָהוֹר, אֵלֶּא מִסְטָרָא דְקָדוּשׁ, וּבְגִין דְדָא אֲתֵיִיא
לְטָהֲרָה, לֹא אֲתֵיִיב לִיהּ.

וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל אֶלְעָזָר,
מִצְוֹתֶיהָ בַּסֵּגֶן, וּפְרִשׁוּהָ. מָה
הַטַּעַם לוֹ וְלֹא לְאַהֲרֹן? אֵלֶּא
אַהֲרֹן שׁוֹשְׁבֵינָא דְמִטְרוֹנִיתָא. וְעוֹד,
שְׂאֵהֲרֹן לֹא בָּא מִצַּד שֶׁל טָהוֹר,
אֵלֶּא מִצַּד שֶׁל קָדוּשׁ, וּמְשׁוּם
שְׁזֵה בָּא לְטָהֲרָה, לֹא נִתֵּן לוֹ.

כָּל מְלָה דְהֵאֵי פָּרָה, הִיא בְּשִׁבְעָה, ז' כְּבוֹסִים וְכוּ',
וְהֵא אֲתַמַּר, מֵאֵי טַעַמָּא. בְּגִין דְהִיא שְׁבַע שְׁנֵי
שְׂמִטָּה, וּבֵת שְׁבַע אֲתַקְרִי, וְעַל דָּא כָּל עוֹבְדוֹי
בְּשִׁבְעָה. תָּא חֲזִי, כָּל מֵאֵי דְאֲתַעְבִּיד מֵהֵאֵי פָּרָה, בְּגִין
לְדַכָּאָהּ, וְלֹא לְקַדְשָׁא, וְאַף עַל גַּב דְאַתֵּיִיב לְסֵגֶן,
הוּא לֹא שְׁחִיט וְלֹא שְׂרִיף, בְּגִין דְלֹא יִשְׁתַּכַּח דִּינָא
בְּסִטְרוֹי, וְכָל שְׂכֵן אַהֲרֹן דְאִיהוּ בְּדִרְגָּא שְׁלִים יִתִּיר,
דְלֹא בְעֵי לְאַשְׁתַּכַּח תַּמָּן, וְלֹאֲזַדְמָנָא תַּמָּן.

כָּל דְּבַר בְּפָרָה זֶה הִיא בְּשִׁבְעָה,
שְׁבַעַה כְּבוֹסִים וְכוּ', וְהִרִי
נִתְבָּאָר. מָה הַטַּעַם? מְשׁוּם
שֶׁהִיא שְׁבַע שְׁנֵי שְׂמִטָּה, וּבֵת
שְׁבַע נִקְרָאת, וְעַל כֵּן כָּל
מִצְוֵיהָ בְּשִׁבְעָה. בָּא וּרְאֵה, כָּל
מָה שְׁנַעֲשֶׂה מִפָּרָה זֶה - בְּשִׁבִיל
לְטָהֲרָה, וְלֹא לְקַדְשׁ. וְאַף עַל גַּב
שְׁנִיתָנָה לְסֵגֶן, הוּא לֹא שׁוֹחֵט
וְלֹא שׂוֹרֵף, בְּשִׁבִיל שְׁלֹא יִמָּצֵא
דִּין בְּצַדוֹ, וְכָל שְׂכֵן אַהֲרֹן,
שֶׁהוּא בְּדִרְגָּה יוֹתֵר מִשְׁלֵמַת,
וְלֹא צָרִיךְ לְהִמָּצֵא שָׁם וּלְהַזְדַּמֵּן
לְשָׁם.

הֵאֵי פָּרָה, כִּיּוֹן דְאֲתַעְבִּיד אִפְרָה, בְּעֵי לְמַשְׁדֵּי בֵיהּ עֵין
אֲרוֹ, וְאֲזוּב, וּשְׁנֵי תוֹלְעַת, וְהֵא אֵלִין אֲתַמַּרוּ.
וְאַסְף אִישׁ טָהוֹר, וְלֹא קָדוּשׁ. וְהֵנִיחַ מַחוּץ לְמַחֲנֶה
בְּמָקוֹם טָהוֹר, דְהֵא טָהוֹר לֹא אֲקָרִי, אֵלֶּא מִן סְטָרָא
דְמִסָּאב בְּקַדְמִיתָא.

פָּרָה זֶה, כִּיּוֹן שְׁנַעֲשֶׂתָה אִפְרָה,
צָרִיךְ לְזַרְק בָּהּ עֵין אֲרוֹ וְאֲזוּב.
וּשְׁנֵי תוֹלְעַת, וְהִרִי אֵלֶּה נִאֲמָרוּ.
וְאַסְף אִישׁ טָהוֹר, וְלֹא קָדוּשׁ.

וְהֵנִיחַ מַחוּץ לְמַחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר, שְׁהִרִי טָהוֹר לֹא נִקְרָא אֵלֶּא מִצַּד שְׂמִטָּמָא בְּהַתְחַלָּה.

רוא דכלא, האי דכתיב למי נדה חטאת היא, בגין
 דכל דינין תתאין, וכל אינון דאתו מסטרא
 דמסאבא, כד איהו ינקא מסטרא אחרא, וייתבת
 בדינא, כמה דאת אמר (ישעיה ד) מלאה דם הדשנה
 מחלב. כדן פלהו מתערי ומסתלקי ושראן בעלמא.
 כיון דעבדי האי עובדא דלתתא, וכל האי דינא
 באתר דא דהאי פרה, ורמאן עלה עין (דף קפ"א ע"א) ארו
 וגו'. כדן אתחלש חילא דלהון, ובכל אתר דשראן
 אתברו ואתחלשו וערקין מניה, דהאי חילא דלהון
 אתחזי כגוונא דא לגבייהו, כדן לא שראן פבר נש,
 ואתדכי.

ועל דא אתקרי מי נדה, מיא לדכאה. כד עלמא
 שארי בדינא, וסטרא מסאבא אתפשט
 בעלמא, הכא אתכלילן כל זינין מסאבא, וכל זיני
 דכיו, ובגין כד טומאה וטהרה, כללא עלאה
 דאורייתא, ואוקמוה חברייא.

זה טמאה וטהרה כלל עליון בתורה, ובארוה החברים.

סוד הכל, זה שכתוב למי נדה
 חטאת היא. משום שכל דינים
 התחתונים וכל אלו שבאים
 מצד הטמאה, כשיונקים מצד
 אחר ויושבים בדין, כמו
 שנאמר (ישעיה ד) מלאה דם
 הדשנה מחלב, אז כלם
 מתעוררים ומסתלקים ושורים
 בעולם. כיון שעושים מעשה
 זה שלמטה, וכל הדין הזה
 במקום זה של פרה זו, וזורקים
 עליה עץ ארו וגו', אז נחלש
 כחם, ובכל מקום ששורים
 נשברים ונחלשים ובורחים
 משם, שהרי כחם נראה כמו זה
 לגביהם, ואז לא שורים באדם,
 והוא נטהר.

ועל זה נקראים מי נדה, מים
 לטהר. כשהעולם שרוי בדין
 וצד הטמאה מתפשט בעולם,
 כאן נכללים כל מינים של
 טמאה וכל מיני טהרה, ומשום

ספר אור הזהר (עמוד 311)

ד) הסבר להעלמת הזהר אחרי פטירת הרבי שמעון בן יוחאי

א. לא נתן לכתב סתרי הזהר אלא לרבי אבא
 הלא תראה, כי בעת פטירתו, בריש אדרת האינון, לא נתן רשות לשום אחד מאותם שבועה עיני
 השם העומדים אז אצלו, לכתב סתרי הזהר, אלא לרבי אבא, כנזכר שם: וכך אסדרנא לכו, רבי
 אבא יכתוב, ורבי אלעזר ברי ילעי, ושאר חברייא ירחשון בלבייהו. ועם שנתן לו רשות לכתב, מצאנו
 ראינו בפרשת משפטים דף קכ"ג, וזה לשונו: שאל רבי אלעזר לרבי אבא, כל הני תקונין, אבא גלי
 לון, בגין דלא ייעול בכסופא לעלמא דאתי. השתא אמאי אצטריכו לאתגלאה. אמר ליה רבי אבא,
 ההוא דאנא כתבנא מבוצינא קדישא, אמיןא (כתובה) לגבי חבריא, דהא אינון ידעין מליו, והא
 אצטריד למנדע, דכתיב, (שמות י) וידעתם כי אני יי'. וכתיב (שמות כט) וידעו כי אני יי'. בגין
 דאתיישבן מליו. בלבנא. ומכאן ולהלאה, סתימין מליו, עד כאן.